

Advokat stopper efter 50 år

Advokat Martin Broch-Christensen har haft tedige oplevelser i sit arbejde og på daglange ture i naturen

Tekst: Paul Nielsen

Foto: Lene Sørensen

Et usædvanligt kapitel i den horsensianske advokatstands historie bliver i morgen skrevet ud.

En af landets ældste advokater, Martin Broch-Christensen, forlader sit arbejde i Advokatgruppen på Vitus Berings Plads efter mere end 50 års virke.

De første 82 år af hans liv er rundet, og gennem de mange år har han øvet en gerning, som er højt respekteret. Det understreges bl. a. af, at han er æresmedlem i Horsens Advokatforening og Foreningen af yngre Jurister.

Velsignet helbred

Når man spørger dette glade og altid veloplagte menneske, hvorfor han er blevet ved så længe, er han ikke længe om at komme med svaret:

- Fordi jeg har haft et velsignet helbred, fordi jeg altid har haft lyst til mit arbejde, og fordi arbejdet ikke har været mere intensivt, end jeg har kunnet dyrke mine private interesser.

- Men hvorfor så holde op?
- Jeg er jo ikke nogen årsunge mere, men forholdet er det, at jeg i 1986 fik besøg af den mand, der ejede den ejendom, hvor jeg har boet siden 1942 - Søndergade 46.

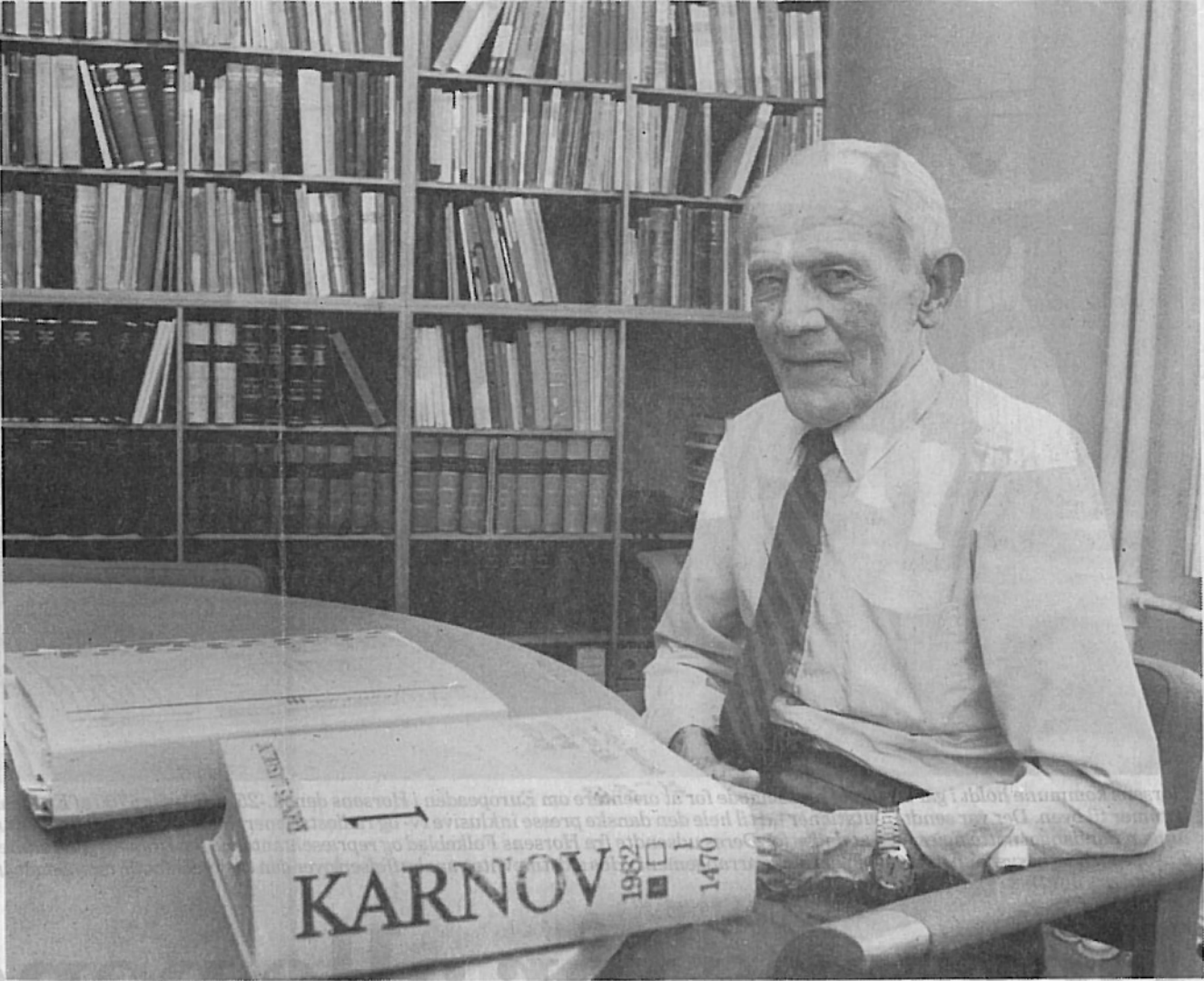
Han kom sammen med sin arkitekt, og de ville renovere ejendommen. Det ville jeg ikke være med til, men skulle det være, ville jeg holde op med min forretning i løbet af et halvt år.

At jeg skulle flytte, rygtedes blandt mine kolleger. Nogle spurgte, om jeg så ikke kunne tænke mig at flytte sammen med dem. Det var en tanke, jeg aldrig havde haft.

Jeg har haft det sjovt i Advokatgruppen, fordi jeg her kom sammen med yngre mennesker. Advokaterne her købte min forretning, og samtidig fik jeg at vide, at jeg aldrig ville blive sagt op, selv om jeg blev 500 år.

Det lykkedes at få mange af mine gamle kunder med mig. Men jeg må nok indrømme, at jeg i dag vel nærmest er en hemsko for firmaet. Meget er vendt op og ned på det, jeg havde lært, og så er det nok bedst for alle parter, at jeg går.

Jamen, det har jo også været mange år. Jeg tog min juridiske embedseksamen i 1936 og kom til Hadsund som fuld-

Advokat Broch-Christensen i firmaets omfattende og spændende bibliotek

mægtig. Jeg var forlovet med forpagter Holmboes datter i Horsens.

Han syntes, det ville være rart, om jeg kunne bosætte mig her i byen, satte sig i forbindelse med advokatfirmaet Carlsen & Jeppesen og spurgte, om de ikke havde brug for en fuldmægtig, og det havde de.

Ved ingenting om alting

Mit job har været all round. Jeg hører til dem, der ved ingenting om alting, men det er da altid bedre end de eksperter, der ved alting om ingenting. Undervejs har jeg haft en masse oplevelser, netop fordi der har været et lykkeligt samspil mellem arbejde og private interesser.

Jeg har altid været meget ornitologisk interesseret, og det sjældne bagland, jeg har haft, har gjort det muligt for mig at færdes i dagevis i marken, i alperne, i Lapland, og hvor det end har været. Jeg

har færdedes i dagevis i Vejlerne, et lavvandet område øst for Thisted. Det var de mange fjorde, som nu er indespærret ved Limfjorden af en dæmning.

Der skulle en særlig tilladelse til at færdes der, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg kom der i flere år uden at spørge om lov. Sammen med mine to drenge og en trækvogn er jeg vandret fra Vorupør til Løkken i løbet af en uge.

Mange sjove oplevelser gav det, og jeg fik min interesse for fugle og planter opfyldt i rigt mål. De glæder er helt ubetalelige, og det med botanikken er noget, jeg gerne vil fortsætte med.

Musikken

Og det med arbejde og fritid. I 40 år har jeg ofte taget sager med hjem, men det var sådan, at jeg aldrig blev ved længere end til 21,30. Så var der tid til både familien og den musik, som jeg sætter så højt. Min bror, arkitekt Jens

Broch-Christensen, har jeg spillet meget sammen med, han på klaver og jeg på violin. Jeg har spillet i orkester, i trioer og kvartetter og haft det vidunderligt med det. Jeg har en enorm samling af grammofonplader, hvor jeg kan nyde Schubert, Mozart og Fritz Busch. Jeg sætter tillige pris på f. eks. Svend Asmussen, hvor jeg går langt udenom det, der larmer.

- Det var i 1937, De kom til Horsens. Hvordan var det?

- Dengang var der naturligvis ingen elektroniske hjælpemidler. Vi betjente os af blyant, pen og skrivemaskine. Alle beregninger blev foretaget i hånden. Jeg kan bl. a. huske, at jeg skulle gøre et konkursbo op. Der skulle udregnes 14,4628 i dividende til 45 fordringer. Skulle jeg have regnet det ud, manuelt, ville det have taget uger. Jeg fik hjælp i Horsens Bank, hvor man havde en slags regnemaskine med håndsving, og den klarede be-

Da jeg kom til Horsens, var der præcis det samme antal advokatfirmaer, som der er nu. Til gengæld er vi tre gange så mange jurister. Alt var ti gange så kompliceret som i dag. Der var kun et par af advokaterne, der boede i eget hus og kun en, der havde bil. Det var en Ford T. Vi var beskedne i vore fordringer, men, tilføjer Broch-Christensen med et lille smil, sagførererne var lige så trætte af hinanden, som de er i dag. Men jeg mener, at tilværelsen var nemmere dengang. Vi var ikke forvænte, og den tid kan jeg godt savne ind imellem,

Der var mere ro i tilværelsen. Fjernsyn og video eksisterede ikke. Vi havde et enkelt radioprogram, og sommetider nød jeg at lytte til pianisten Folmer Jensen. Man havde tid og ro til at snakke med sine børn, hvor så mange i dag er hængt op på fjernsynet. Det var også dengang, man kunne få en høkerbajer til 28 øre. Nu koster den billigste ti gange så

Da jeg kom til Horsens, var jeg den eneste advokatfuldmægtig i byen. Resten var stort set enmands forretninger. Jeg har mange erindringer om de gamle advokater, herlige originaler, som jeg mødte i retten.

Jeg betragter det som et svinheld, at jeg kom her til byen, hvor jeg blev vel modtaget. Den gang gik man pænt rundt og hilste på alle advokater for at præsentere sig. Det gør man ikke i dag. Lad mig dog samtidig tilføje, at vi i Horsens har et bedre kollegialt forhold end tidligere.

Jeg har stort set altid beskæftiget mig med civilretssager. Jeg har nemlig aldrig kunnet forlige mig med, at jeg kunne møde en voldsmand næste dag efter en retssag, hvor han havde slået sin bedstemor ned.

Jeg tror, at justitsministeren har ret i, at selvom man udvider strafferammen, bliver der ikke færre voldssager. Til gengæld mener jeg, at dem der begår vold, skal ind og afsone omgående. Det er det eneste rigtige. Kan man ikke klare det, må der flere fængsler og dommere til. Jeg har altid selvbestemt, hvem jeg ville møde i retten for.

Jeg husker en sag, jeg havde for en fabrikant, der havde forfærdelig medlidenhed med sin gamle mor, der blev så dårligt behandlet af sin mand. I hemmelighed købte han et hus til hende i Horsens.

Det tog ægtemanden på henden sig tilsyneladende let. Da han have fået opsporet hendes adresse, sendte han et åbent brevkort, og på det stod kun: »Hvad har du gjort af vores blå kaffekande?», Jeg havde selv skilsmisssagen.

Broch-Christensen, der er velsignet med en barok humor, var indtil for et par år siden kendt i bybilledet som manden, der susede afsted på en cykel fra 1931! Når man møder ham i dag, ser han altid ud til at have travlt. Det har han ikke, men han er ikke manden, der slentrer afsted. Der er hastigt trit over hans gang. Han synes selv, at han har haft en pragtfuld tilværelse, og udover musikken skal han nu i gang med igen at tyre sig igennem de tusinde bind,,han har stående på boghylderne.

I anledning af hans fratræden, holdes der reception for ham i morgen kl. 14-17.